

Forandring —; men som sagt, jeg antager ikke, at Sagen paa nogen Maade bør fremmes, forinden Repræsentantskabet har havt Leilighed til at yttre sig derom. — Det andet Punkt gaaer jo ud paa at give de private Assurancesforeninger lige Ret med den hidtil bestaaende almindelige Brandforsikringsforening for Bygninger paa Landet. Denne Hensigt kan jeg naturligtvis ikke Andet end bifalde, men Spørgsmaalet om, hvilke Garantier der bør forlanges fra Statens Side, inden man giver disse Brandforsikringer de samme Begunstigelser som den, der nu bestaaer, og som fremtidigens agtes tillagte den almindelige Brandforsikring, troer jeg rigtignok trænger til en nøagtigere og omhyggeligere Overveelse end det Forslag, som her foreligger. — Efter den Maade, hvorpaa jeg opfatter denne Sag, og navnlig da dette er Sagens første Behandling, finder jeg ikke Anledning til at gaae nærmere ind i Detaillerne. Kun skal jeg antyde, at jeg ikke finder, at der i Forslaget er taget tilstrækkeligt Hensyn til de Fordringer, der maae stilles med Hensyn til de Garantier, der skyldes Staten, forsaavidt som det nemlig skal være tilladt Bestyrere af Statens, offentlige Stiftelsers og Umyndiges Midler at anbringe disse i Eiendomme, hvis Bygninger ere asfurerede i en privat Forsikringsforening, og ligeledes skyldes Publicum, for at en saadan Forsikringsforening kan have en vis Soliditet. De nærmere Details finder jeg som sagt ikke Anledning til for Diebliffet at gaae ind paa.

Winther: Jeg er den høitærede Minister meget taknemmelig for hans Udtalelser med Hensyn til begge Hovedsiderne i Forslaget; men med Hensyn til den sidste Deel troer jeg dog, der kan være Anledning for Thinget til at tilkjendegive sin Mening om Sagen. Eigesom den høitærede Minister ønsker at forbeholde Repræsentantskabet for Landets almindelige Brandforsikring en vis Indflydelse paa den Stilling, han vil indtage, saaledes troer jeg ogsaa, at man, da dette Repræsentantskab dog kun gennem en meget fjerntliggende Valgmaade er udgaaet fra en saa stor Deel af Befolkningen, maa sige, at der

ogsaa kunde være Anledning for Thinget til at behandle dette Spørgsmaal med Hensyn til det første Punkt, men ikke mindre med Hensyn til det sidste, der i endnu høiere Grad er et almindelig Samfundsanklagende og navnlig angaaer Anvendelse af Foreningsfriheden i et materielt Punkt. Jeg antager derfor, at det var gavnligt, at Sagen blev underkastet en Behandling i et Udvalg, idet jeg forøvrigt ikke troer, at Thinget vil drive Sagen videre igennem mod den Erklæring, vi have hørt af den ærede Minister, ligesom vi ogsaa selv vilde være tilfredse, naar der kunde komme til at foreligge en Betænkning over Sagen til Overveelse for Ministeriet fra en anden Side end fra Repræsentantskabet i Landets almindelige Brandforsikring. Jeg kan heller ikke tænke mig, at den ærede Minister kunde have noget Særligt imod et saadant Bidrag til Sagens Løsning. — Eigesom den ærede Minister ikke i dette Diebliff er gaaet ind paa Sagens Enkeltheder, skal jeg endnu mindre gøre det, idet jeg ogsaa meget godt anerkjender, at de Betingelser, der ere opstillede som Garantier for Publicum og for Staten, forsaavidt den har et Tilsyn med Anbringelsen af offentlige og Umyndiges Midler, ikke kunne gøre Fordring paa at være saa aldeles tilfredsstillende; men naar den ærede Minister ikke bestemt vil modsætte sig, at Sagen gaaer til et Udvalg, vil jeg paa sit Trin af Sagen foreslaae dette. Det forekommer mig, som sagt, at den ærede Minister ikke kan have noget Besentligt at indvende derimod; men derom maa han naturligtvis selv være Dommer. Jeg vil derfor tillade mig at afvente et Svar fra den ærede Ministers Side med Hensyn til denne min Udtalelse, inden jeg vil yttre mig videre om Sagen.

Justitsministeren: Jeg skal ikke sige Noget til, hvad jeg før i saa Henseende anførte; jeg har kun udtalt et Dnske, og skal ganske henstille saavel til Forslagsstilleren som til det høie Thing, hvorvidt det maatte finde

Rettelser.

Sp. 1131 Sin. 21 f. n. „umuligt“ læs „umuligt“.